

UITSPRAAK VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Seksuele intimidatie
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. drs. H. Vegter
(lid) : mr. S.B. de Pauw Gerlings-Dohrn
(lid) : mr. drs. C.H.J. van Leeuwen
Zaaknummer : **B 2020002/2020-03-01**

In de zaak van:

1. Meldster

Naam : [meldster]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Algemene Schermbond (hierna: KNAS)
Vereniging: : [naam club]
Raadvrouw : mr. L. Poortman-de Boer

2. Aanklager

Naam sportbond : KNAS, voor deze mr. J.B. Develing.

3. De procedure tot en met het hoger beroep

3.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de ongedateerde klacht van de ouders van [meldster] ([moeder van meldster] en [vader van meldster]) namens hun destijds minderjarige dochter tegen leden van [naam club], [naam club], de onderzoekscommissie en de schermtrainer van [naam club] (met als bijlage een ingediende klacht uit 2017), gevoegd bij een e-mail van [vader van meldster] van 14 maart 2018 aan het ISR;
- de ongedateerde brief van [meldster] gevoegd bij een e-mail van [vader van meldster] van 11 juni 2019 (waarin hij die brief aanduidt als het uitleggende document) aan de heer P. Helgering van het ISR;
- een opdrachtformulering onderzoek grensoverschrijdend gedrag van juli 2019 waarin staat dat de opdrachtgever de KNAS is en de opdrachtnemer het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR);
- de rapportage onderzoek ISR van 17 december 2019 met daarbij een aantal interviewverslagen;
- de sepotbeslissing van de aanklager van 2 april 2020 in de zaak tegen [naam clubgenoot betrokkene];
- het schikkingsvoorstel van de aanklager van 14 mei 2020 aan [betrokkene] (hierna: [betrokkene]), welk voorstel [betrokkene] op 20 mei 2020 heeft geaccepteerd;
- het beroepschrift van [meldster] van 8 juli 2020 tegen de schikking;
- een aanvullend beroepschrift van 23 september 2020;
- de reactie van [betrokkene] van 30 september 2020;
- de reactie van de KNAS van 20 oktober 2020;
- de reactie van de aanklager van 21 oktober 2020;
- een van de zijde van [meldster] overgelegd RAR-bestand met WhatsAppberichten en een filmpje.

- 3.2. De mondelinge behandeling heeft in verband met de Corona-crisis via Teams plaatsgevonden op 4 februari 2021. Daarbij waren aanwezig [meldster], bijgestaan door mr. Poortman-de Boer, [betrokkene], de heer L. Pijnappel (voorzitter van de KNAS), mr. J.B. Develing, alsmede de heer P.J. Helgering (coördinator integriteitskwesities van het ISR). Mr. Poortman-de Boer heeft voorafgaand aan de zitting een pleitnota overgelegd en heeft deze ter zitting voorgedragen. Van het verhandelde ter zitting zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.
- 3.3. Na de zitting is van de zijde van [meldster] een productie, te weten de ‘Tijdelijke Topsport Overeenkomst [naam overeenkomst]’ met [meldster] en de KNAS als partijen, ontvangen. Dit stuk is aan alle betrokkenen doorgestuurd.
- 3.4. Hierna is uitspraak bepaald.

4. De schikking en het beroep

De schikking

- 4.1. Volgens de aanklager heeft [betrokkene] zich schuldig gemaakt aan overtreding van artikel 7 lid 3 onder c van het tuchtreglement seksuele intimidatie Instituut Sportrechtspraak 2019 (het tuchtreglement). In verband daarmee heeft de aanklager [betrokkene] op 14 mei 2020 een schikkingsvoorstel gedaan. Het voorstel houdt in een berisping. [betrokkene] is hiermee akkoord gegaan.

Het beroep

- 4.2. [meldster] heeft beroep ingesteld tegen de met [betrokkene] getroffen schikking. Zij vindt een berisping in dit geval een te lichte straf.

5. Beoordeling door de commissie van beroep

Ontvankelijkheid

- 5.1. Artikel 17 lid 1 van het tuchtreglement bepaalt dat de aanklager de beklaagde – hier: [betrokkene] – een schikkingsvoorstel kan doen. Lid 3 bepaalt dat als de beklaagde het schikkingsvoorstel tijdig accepteert, hetgeen hier het geval is, de sanctie of maatregel dan wordt opgelegd en bindend is en wordt geacht te zijn opgelegd door de tuchtcommissie.
- 5.2. Op grond van artikel 26 lid 1 van het tuchtreglement kan onder meer degene die aangifte heeft gedaan, van een uitspraak van de tuchtcommissie beroep instellen bij de commissie van beroep. Dit moet, zo volgt uit lid 2, binnen vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie. Niet ter discussie staat dat [meldster] – die de oorspronkelijke aangifte heeft gedaan – tijdig en op de juiste wijze beroep heeft ingesteld. [meldster] kan dan ook in haar beroep worden ontvangen.

Inhoudelijke beoordeling

Inleiding

- 5.3. In 2018 is bij het ISR een klacht binnengekomen namens [meldster]. Die klacht is gericht tegen leden van [naam club], [naam club], de onderzoekscommissie en de schermtrainer van [naam club] de klacht heeft onder meer betrekking op *'gebeurtenissen die zien op het bewegen van [meldster] tot het vervaardigen van pornografische filmopnames en foto's, alsmede tot het verspreiden hiervan, alsmede meerdere pogingen haar te bewegen tot seksueel contact'*. De klacht heeft geleid tot het instellen van een onderzoek in opdracht van de KNAS/aanklager, dat zich heeft toegespitst op de vraag of aan de zijde van [clubgenoot] en [betrokkene], toen beiden lid van [naam club], sprake is geweest van ongewenst c.q. grensoverschrijdend gedrag jegens hun clubgenoot [meldster]. Naar aanleiding van de uitkomsten van het onderzoek heeft de aanklager besloten om de zaak tegen [clubgenoot] te seponeren en om met [betrokkene] een schikking te treffen. Tegen deze schikking, meer in het bijzonder de berisping, heeft [meldster] beroep aangetekend. In deze procedure zal dan ook beoordeeld worden of een berisping dan wel een andere (zwaardere) straf, passend en geboden is.
- 5.4. Deze commissie van beroep, kamer seksuele intimidatie, oordeelt uitsluitend in (beroeps)zaken op het gebied van strafbare gedragingen en/of overtredingen van gedragsregels zoals genoemd in het geldende tuchtreglement, kortom van ongewenst seksueel gedrag. De commissie van beroep stelt vast dat alle andere onderdelen van de oorspronkelijke klacht daarop geen betrekking hebben. Daarover zal deze commissie dan ook geen oordeel kunnen vellen.

De overtreding

- 5.5. De commissie van beroep stelt bij de beoordeling voorop dat seksuele intimidatiezaken zich doorgaans kenmerken door het feit dat daar slechts twee personen bij betrokken zijn en dat dus in essentie ook alleen zij daarover kunnen verklaren. Indien deze verklaringen uiteen lopen, zoals hier (deels) het geval is, dient te worden gezien of het dossier en/of het verhandelde ter zitting relevante aanknopingspunten bevat die een van beide lezingen (meer) ondersteunt.
- 5.6. Verder is van belang dat het geldende tuchtreglement seksuele intimidatie ook beoogt minderjarige sporters te beschermen omdat zij in het algemeen niet (voldoende) in staat zijn om de draagwijdte van hun handelen te overzien en hun wil dienaangaande in vrijheid te bepalen waardoor zij in zoverre tegen een ongewenste beïnvloeding van hun wil moeten worden beschermd. Het tuchtreglement beschermt ook jeugdigen tegen verleiding die mede van henzelf kan uitgaan.
- 5.7. Vast staat dat [meldster] en [betrokkene] elkaar in 2016 al een aantal jaren kenden als lid van [naam club] en dat zij samen traiden en schermwedstrijden en -toernooien hadden. Evenmin staat ter discussie dat [betrokkene] en [meldster] in 2016 en 2017, gedurende ongeveer 1,5 jaar, over en weer seksueel getinte Snapchat-berichten hebben uitgewisseld en dat zij geen liefdesrelatie hadden. Kern van de zaak is of [betrokkene] van zijn aandeel in de snapchatberichten een verwijt kan gemaakt. [meldster] heeft over het beginnen met die berichten verklaard dat [betrokkene] binnen de scherploeg een sfeer had gecreëerd waarbinnen zij werd buitengesloten en dat zij gepest werd. Zij voelde zich hierdoor eenzaam. Naar haar zeggen heeft [betrokkene] daar op manipulatieve wijze misbruik van gemaakt; door met hem via Snapchat eerst te praten en daarna seksueel getinte snapchats uit te wisselen hoopte zij dat het pesten en buitensluiten van haar over zou gaan. Aan de andere kant heeft [meldster] ter zitting met zoveel worden verklaard dat zij het seksueel getinte snapchatten met [betrokkene] in het begin als een spelletje opvatte en het wel spannend vond. [betrokkene] heeft weersproken dat hij de

intentie heeft gehad [meldster] buiten te sluiten en misbruik van haar situatie heeft gemaakt. In zijn beleving zijn hij en [meldster] geleidelijk begonnen met de seksuele snapchats en had hij de indruk dat zij dat zelf ook gewoon wilde en wel leuk vond. Wat daar ook van zij, naar haar zeggen heeft zij in de loop van het snapchatverkeer een aantal keren aan [betrokkene] te kennen gegeven daarmee te willen stoppen maar op aandringen van [betrokkene] liet zij zich toch weer overhalen ermee door te gaan. [betrokkene] heeft ter zitting weliswaar beaamd dat [meldster] een paar keer heeft aangegeven te willen stoppen, maar volgens hem was juist zij degene die vervolgens weer begon met de seksuele snapchatberichten.

Naar het oordeel van de commissie kan in het midden blijven van wie het initiatief uitging van en om door te gaan met de snapchatberichten. In ieder geval toen [meldster] aan [betrokkene] had aangegeven dat zij er mee wilde ophouden, had hij zich zonder meer moeten onthouden van voortzetting daarvan, zelfs in het geval [meldster] daartoe het initiatief had genomen. Door mee te doen en verder te gaan met de snapchatberichten heeft [betrokkene] teveel aan zijn eigen wensen gedacht en zich onvoldoende rekenschap gegeven van de belangen van [meldster]. Dat klemt en kan [betrokkene] worden verweten, ook omdat voldoende aannemelijk is dat niet sprake was van een gelijkwaardige verhouding tussen hen. Hierbij betreft de commissie dat zij geen relatie hadden, het leeftijdsverschil tussen hen – [meldster] 14 en [betrokkene] 17 – toen zij begonnen te snapchatten – en de positie van [betrokkene] binnen de vereniging. Over die positie heeft blijkens de betreffende interviewverslagen [betrokkene] zelf aangegeven dat het zou kunnen dat [meldster] tegen hem opkeek, [geïnterviewde A] dat [betrokkene] een soort leider binnen de groep was, [geïnterviewde B] dat hij zich wel kan voorstellen dat [betrokkene] een leidende rol opeist in groepen en tenslotte heeft [geïnterviewde C] aangegeven dat [betrokkene] een soort ‘alfarol’ binnen de schermgroep had doordat hij goed kon schermen en al langer meeliep.

- 5.8. Op basis van het voorgaande concludeert de commissie van beroep, net zoals de aanklager, dat [betrokkene] mee heeft gedaan aan het scheppen van een seksueel of erotisch geladen sfeer en aan het voortbestaan daarvan een bijdrage heeft geleverd. De handelingen in kwestie vallen onder de definitie van seksuele intimidatie als bepaald in artikel 5 lid 1 tuchtrechtreglement. Daarmee heeft [betrokkene] zich schuldig gemaakt aan overtreding van artikel 7 lid 3 onder c van het tuchtrechtreglement. Op basis van artikel 8 lid 2 en 3 van het tuchtrechtreglement is deze overtreding strafbaar. De commissie heeft ook gelet op artikel 5 lid 4 onder ii tuchtrechtreglement ((machts)relatie buiten een sportaccommodatie).

De straf

- 5.9. Vervolgens moet beoordeeld worden wat in dit geval een passende straf is. Hierbij betreft de commissie de aard en ernst van de overtreding, de omstandigheden waaronder die is begaan, en de persoon van [betrokkene]. In zijn nadeel werkt het leeftijdsverschil met [meldster], hun ongelijkwaardige positie binnen de vereniging zoals hiervoor onder 5.7. is overwogen, en de duur van de overtreding. In zijn voordeel spreekt dat [betrokkene] niet eerder met het tuchtrecht seksuele intimidatie in aanraking is geweest en dat hij spijt heeft betuigd en excuus heeft aangeboden. De commissie overweegt verder dat [betrokkene] ten tijde van de overtreding (ook) in de puberteit verkeerde, waarvan algemeen bekend is dat dit een levensfase is waarbij het verkennen van de eigen grenzen, soms ook op seksueel gebied, past. Seksueel experimenteergedrag maakt daarvan deel uit en bij het verkennen van de grenzen kan soms ook een grens worden overschreden, zoals in deze zaak, terwijl [betrokkene] onvoldoende de impact van zijn handelwijze voor [meldster] heeft overzien.

Alle feiten en omstandigheden overziend is de conclusie dat de commissie van beroep een berisping, wat ook het – aanvaarde – schikkingsvoorstel was, passend en geboden acht.

De conclusie

5.10. Uit wat hierboven is overwogen volgt dat de commissie van beroep van oordeel is dat het geaccepteerde schikkingsvoorstel in stand kan blijven. Aangezien dat schikkingsvoorstel op basis van artikel 17 lid 3 tuchtreglement beschouwd wordt als een door de tuchtcommissie opgelegde straf, zal de commissie van beroep deze uitspraak op basis van artikel 25 lid 4 tuchtreglement bevestigen.

De kostenveroordeling

5.11. De KNAS wordt veroordeeld in de kosten van de behandeling van de zaak, in deze zaak bepaald op nihil.

6. De uitspraak

De beroepscommissie:

- bevestigt de aan [betrokkene] opgelegde straf inhoudende het aanvaarde schikkingsvoorstel;
- veroordeelt de KNAS in de kosten van de behandeling van de zaak, in deze zaak bepaald op nihil.

Amsterdam, 12 maart 2021

mr. drs. H. Vegter
(kamervoorzitter)

mr. A. van der Landen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: